

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Pro Cultura Christiana-díjat adományozott Szekeres Erzsébet képzőművésznek. A kitüntetést a testület nevében Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke adta át szeptember 5-én Vácott a Testület őszi ülésének első napján. A díjjal a püspöki konferencia elismerését fejezi ki azért a szolgálatért, amelyet munkássága folyamán Szekeres Erzsébet a keresztény kultúra továbbadásáért végzett.

Szekeres Erzsébet képzőművész, textilművész hitvallása az ember, az élet szeretete, amely nem csupán alkotásaiban fejeződik ki, hanem a művészi érték közvetítésén túl feladatának tekinti azt is, hogy mélyen, sokrétűen őrizze korának eseményeit, benső képességeivel rétegről rétegre, áthatóan örökítse meg történelmünket, fogalmazza meg jelenségeit.

1938. augusztus 10-én született Budapesten, de igazi otthonának Gödöllőt tartja, ahol ma is él és alkot. Szülei egyszerű földművelők voltak, a háború után három kisgyermeket neveltek Gödöllőn. A ház körül mindenkinek megvolt a maga feladata, iskola után természetes volt a gyerekek számára, hogy eleget tegyenek az otthoni kötelességeiknek.

Szekeres Erzsébet a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen (a mai Szent István Egyetem) agrármérnökként végzett 1967-ben, de felsőfokú tanulmányai előtt csecsemőgondozó is volt. Mezőgazdasági területen dolgozott 1989-ig, iparművésszé a munkája mellett önerőből képezte magát.

Művészi fejlődését Remsey Jenő, Remsey Iván, Merész Gábor és Koczogh Ákos segítették. A hatvanas években olaj és olajpasztell képekkel próbálkozott, Prutek bácsi portréját országos kiállításra alkalmasnak ítélte a zsűri. A textil faliképek készítése felé édesanyja bátorítására fordult. Dekoratív hangoltságú hímzett és varrott textil-faliképein a magyar népművészet motívum- és szimbólumvilágának modern átírásával kísérletezett. Munkáit itthon és külföldön több mint száz kiállításon láthatta a közönség.

1969-ben a Galgamenti Fesztivál egyik rendezőjeként megbízták a gödöllői járás népművészeti anyagának - textília, hímzés, viselet - összegyűjtésével. E munka során érintette meg és vonta bűvkörébe a népművészet. 1970-ben kezébe került Kallós Zoltán Balladás könyve és Kriza János Népköltési gyűjteménye, amelyek mély benyomást tettek rá, a balladák szűkszávú, megrázó tragédiái készítették a faliképek varrására. A népi gyerekdalok, mondókák, versek inspirálták, hogy meseszőnyeget szőjön. A Kertem virágai című kiállítással, a kézi csomózású faliszőnyegekkel nagyszüleire emlékezett, akiket nem ismerhetett.

1988 óta tagja a Művészeti Alapnak, számos kitüntetést mondhat magáénak, idén júniusban vehette át a Magyar Örökség-díjat. 1985-ben és 1989-ben Németországban, 1987-ben Finnországban járt tanulmányúton. 1981-ben kisfilm készült munkásságáról. Négy meseszőnyegét – Égigérő fa, Kacor király, Mesefa, Májusfa – a Magyar Posta bélyegen is kiadta. Borítékrajzon a Tündérszép Ilona, az Árgyélus királyfi, a Cífrapalota és a Megy a gőzös Kanizsára című alkotásai jelentek meg. Az UNICEF levelezőlapján a Búj, búj, zöldág című szőnyege bejárta a világot.

Szekeres Erzsébet számos alkotásában megörökítette egyházunk szentjeit, többek között Szent László király és Árpád-házi Szent Erzsébet alakját. A Művésznő a közelmúltban jelentősebb kollekciót adományozott a kalocsai Astriceum Érseki Múzeumnak, amely alkotások ma is megtekinthetők a gyűjteményben.

„Azt szeretném mindig elérni, hogy a képeimet szemlélők végül is mosollyal szívükben távozzanak kiállításomról. Még akkor is, ha - mint az életben mindig - a szép mosolyba bánat is vegyül.” - vallja munkásságáról Szekeres Erzsébet.